

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง คะแนนที่ได้จากการประเมินค่าของครูในองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลการเรียน คะแนนที่ได้จากการสอบถามแบบสอบถามสัมฤทธิ์ผลที่ครูสร้าง และ คะแนนที่ได้จากการสอบถามแบบสอบถามสัมฤทธิ์ผลมาตรฐาน โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เฉพาะส่วน (Partial Correlation) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Correlation) ระหว่างตัวแปรทั้ง 3 ดังกล่าวแล้ว นอกจากนี้ยังสร้างสมการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเมื่อให้คะแนนที่ได้จากการสอบถามแบบสอบถามสัมฤทธิ์ผลมาตรฐาน เป็นเกณฑ์ โดยสร้างจากกลุ่มตัวทำนายที่ดีที่สุดซึ่งได้จากการวิเคราะห์หาค่าคงที่ของแบบเพิ่มตัวแปรทีละตัว (Stepwise Multiple Regression Analysis) กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมปีที่ 3 (ม.3) ซึ่งใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยสุ่มรายชื่อของโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในกลุ่มโรงเรียนกลุ่มที่ 2 จำนวน 12 โรงเรียน คิดเป็น 35% ของประชากรทั้งหมด ได้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 514 คน และครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 12 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบรายการประเมินค่าที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบบสอบถามสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนที่ครูสร้างวิชาคณิตศาสตร์ระดับชั้นมัธยมปีที่ 3 และแบบสอบถามสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนมาตรฐานวิชาคณิตศาสตร์ระดับชั้นมัธยมปีที่ 3 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

ผลการวิจัย

เมื่อให้คะแนนที่ได้จากการสอบถามแบบสอบถามสัมฤทธิ์ผลมาตรฐานเป็นตัวแปรเกณฑ์ และคะแนนที่ได้จากการประเมินค่าของครูในองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลการเรียน กับ คะแนนที่ได้จากการสอบถามแบบสอบถามสัมฤทธิ์ผลที่ครูสร้างเป็นตัวแปรทำนาย ผลปรากฏว่า

1. คะแนนที่ได้จากการประเมินค่าของครูฯ มีความสัมพันธ์กับคะแนนที่ได้จากการสอบแบบสอบผลสัมฤทธิ์ที่ครูสร้างในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

($r = .6138$)

2. คะแนนที่ได้จากการประเมินค่าของครูฯ มีความสัมพันธ์กับคะแนนที่ได้จากการสอบแบบสอบผลสัมฤทธิ์มาตรฐานในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

($r = .5412$)

3. คะแนนที่ได้จากการสอบแบบสอบผลสัมฤทธิ์ที่ครูสร้าง มีความสัมพันธ์กับคะแนนที่ได้จากการสอบแบบสอบผลสัมฤทธิ์มาตรฐานในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ($r = .6994$)

4. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เฉพาะส่วนระหว่างคะแนนที่ได้จากการประเมินค่าของครูฯ กับคะแนนที่ได้จากการสอบแบบสอบผลสัมฤทธิ์มาตรฐาน โดยให้คะแนนที่ได้จากการสอบแบบสอบผลสัมฤทธิ์ที่ครูสร้างเป็นค่าคงที่ มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ($r = .3517$)

5. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เฉพาะส่วน ระหว่างคะแนนที่ได้จากการสอบแบบสอบผลสัมฤทธิ์ที่ครูสร้างกับคะแนนที่ได้จากการสอบแบบสอบผลสัมฤทธิ์มาตรฐาน โดยให้คะแนนที่ได้จากการประเมินค่าของครูฯ เป็นค่าคงที่ มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ($r = .5532$)

6. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่าง คะแนนที่ได้จากการประเมินค่าของครูฯ คะแนนที่ได้จากการสอบแบบสอบผลสัมฤทธิ์ที่ครูสร้าง กับคะแนนที่ได้จากการสอบแบบสอบผลสัมฤทธิ์มาตรฐาน มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ($R = .7134$)

7. จากการหากลุ่มตัวทำนายที่ดีที่สุด พบว่า กลุ่มตัวทำนายที่ดีที่สุดประกอบด้วยคะแนนที่ได้จากการสอบแบบสอบผลสัมฤทธิ์ที่ครูสร้างร่วมกับคะแนนที่ได้จากการประเมินค่าของครูฯ โดยมีความแตกต่างของการทำนายด้วยคะแนนที่ได้จากการสอบแบบสอบผลสัมฤทธิ์ที่ครูสร้างเพียงอย่างเดียวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเมื่อพิจารณาความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเมื่อให้คะแนนที่ได้จากการสอบแบบสอบผลสัมฤทธิ์มาตรฐานเป็นเกณฑ์ พบว่า สามารถอธิบายได้ด้วยความแปรปรวนของ

คะแนนที่ได้จากการสอบแบบสอบที่ครูสร้าง ร้อยละ 48.91 ($R^2 = .4891$) และความแปรปรวนของคะแนนที่ได้จากการประเมินค่าของครู ร้อยละ 1.97 ($R^2 = .0197$) สัมประสิทธิ์การทำนายเมื่อทำเวกซ์ด้วยตัวแปรทั้ง 2 คิดเป็นร้อยละ 50.89 ($R^2 = .5089$) โดยมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการทำนายเท่ากับ 6.2763

8. สร้างสมการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากแบบสอบมาตรฐานด้วยตัวทำนายจากคะแนนที่ได้จากการสอบแบบสอบผลสัมฤทธิ์ที่ครูสร้าง และคะแนนที่ได้จากการประเมินค่าของครู โดยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยและค่าคงที่ ได้สมการที่อยู่ในรูปคะแนนมาตรฐานและคะแนนดิบดังนี้

$$z' = .5891z_2 + .2531z_1$$

$$y' = 1.5191 + .6808x_2 + .3438x_1$$

การอภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนที่ได้จากการประเมินค่าของครูในองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลการเรียน กับคะแนนที่ได้จากการสอบแบบสอบผลสัมฤทธิ์ที่ครูสร้างมีค่าเท่ากับ .6138 และมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 1 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาคนควาของ Baron Bernard (22: 200) และ Maguson (23: 97) ที่ว่า วิธีการประเมินค่านั้นสามารถนำมาใช้ในการคาดคะเนความรู้ความสามารถของนักเรียนได้ โดยเฉพาะถ้านำวิธีการประเมินค่ามาใช้วัดลักษณะคุณลักษณะที่เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ส่วนวิธีการวัดผลโดยใช้แบบสอบที่ครูสร้างนั้น เป็นการวัดผลที่ครูในโรงเรียนต่าง ๆ ใช้กันอยู่แล้ว เพราะแบบสอบที่ครูสร้างนั้นเป็นเครื่องมือวัดผลที่สามารถยืนยันประสิทธิภาพการเรียนรูของนักเรียนได้ดีกว่าเครื่องมือวัดผลอื่น ๆ เพราะสามารถนำมาใช้วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ใช้วัดความเจริญของงานของการเรียนการสอน และใช้กระตุ้นนักเรียนให้สนใจเรียน เป็นต้น และจากการวิจัยนี้พบว่า วิธีการวัดผลทั้ง 2 แบบ มีความสัมพันธ์กันในทางบวกในระดับที่สูงพอสมควร ดังนั้นครูก็จะสามารถนำวิธีการวัดผลทั้ง 2 แบบมาใช้รวมกันในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ทั้งนี้เพื่อให้ผลการตัดสินมีความยุติธรรมและมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

2. ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนที่ได้จากการประเมินค่าของครูกับคะแนนที่ได้จากการสอบแบบสอบผลสัมฤทธิ์มาตรฐานมีค่าเท่ากับ .5412 และมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 2 ถึงแม้ว่าคะแนนที่ได้จากการประเมินค่าของครูนั้นจะเป็นคะแนนที่ได้จากการวัดผลทางค่านพฤติกรรมของนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับการเรียนก็ตาม แต่เมื่อพฤติกรรมของนักเรียนที่ครูสังเกตนั้นเป็นพฤติกรรมที่มีอิทธิพลต่อผลการเรียน ดังนั้นการวัดผลแบบนี้ย่อมจะต้องมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอย่างแน่นอน ส่วนคะแนนที่ได้จากการสอบแบบสอบผลสัมฤทธิ์มาตรฐานนั้นก็จะเป็นคะแนนด้านความรู้ความสามารถของนักเรียนซึ่งมีความเกี่ยวข้องกัน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเช่นกัน เพราะแบบสอบมาตรฐานเป็นแบบสอบที่ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อใช้วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ใช้ตรวจประสิทธิภาพของการเรียนการสอนและใช้พยากรณ์ความสำเร็จในการศึกษาของนักเรียน และจากการวิจัยครั้งนี้ ปรากฏว่าวิธีการวัดผลทั้ง 2 แบบ มีความสัมพันธ์กันในทางบวกในระดับที่สูงพอสมควร ถึงแม้ว่าวิธีการวัดผลโดยการประเมินค่าของครูจะมีลักษณะที่แตกต่างจากวิธีการวัดผลโดยใช้แบบสอบมาตรฐานก็ตาม แต่เมื่อผลการวิจัยนี้แสดงว่าวิธีการวัดผลทั้ง 2 แบบ มีความสัมพันธ์กัน ครูก็จะสามารถนำวิธีการวัดผลทั้ง 2 แบบ มาใช้ร่วมกันในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้ ซึ่งคงจะทำให้ผลการตัดสินมีความยุติธรรมแก่นักเรียนมากยิ่งขึ้น

3. จากการอภิปรายผลในข้อ 1 และข้อ 2 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนที่ได้จากการประเมินค่าของครู กับคะแนนที่ได้จากการสอบแบบสอบผลสัมฤทธิ์ที่ครูสร้าง มีค่าสูงกว่า ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนที่ได้จากการประเมินค่าของครูกับคะแนนที่ได้จากการสอบแบบสอบผลสัมฤทธิ์มาตรฐาน แสดงว่า ครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างสามารถประเมินผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนได้ใกล้เคียงกับคะแนนที่นักเรียนสอบได้จากแบบสอบผลสัมฤทธิ์ที่ครูสร้าง ซึ่งเมื่อสังเกตความแปรปรวนของข้อมูลดิบในภาคผนวก ก็พบว่า ความแตกต่างระหว่างคะแนนที่ได้จากการประเมินค่าของครู กับคะแนนที่ได้จากการสอบแบบสอบผลสัมฤทธิ์ที่ครูสร้างของนักเรียนส่วนใหญ่ของกลุ่มตัวอย่าง มีช่วงคะแนนที่แตกต่างกันน้อยกว่า เมื่อเทียบกับความแตกต่างระหว่างคะแนนที่ได้จากการประเมินค่าของครู กับคะแนนที่ได้จากการสอบแบบสอบผลสัมฤทธิ์มาตรฐาน ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่า

วิธีการวัดผลโดยการประเมินค่าของครูฯ กับการใช้แบบสอบที่ครูสร้างจะให้ผลการวัดที่สอดคล้องกันมากกว่า

4. ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนที่ได้จากการสอบแบบสอบที่ครูสร้างกับคะแนนที่ได้จากการสอบแบบสอบผลสัมฤทธิ์มาตรฐาน มีค่าเท่ากับ .6994 และมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 3 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Baron และ Bernard (22; 200) ที่ว่า แบบสอบที่ครูสร้างและแบบสอบมาตรฐานทางก็บัพทาศาสตร์สำคัญในการวัดผลทางการศึกษา เพราะแบบสอบทั้งสองต่างก็มีส่วนในการวัดความรู้ความสามารถของนักเรียนและช่วยกระตุ้นความก้าวหน้าของนักเรียน ยิ่งแนวว่าแบบสอบมาตรฐานจะเป็นแบบสอบที่มีความเที่ยงสูงกว่า และมีความเป็นปรนัยมากกว่าแบบสอบที่ครูสร้างก็ตาม แต่แบบสอบที่ครูสร้างก็เป็นแบบสอบที่สามารถปรับให้เหมาะสมกับสถานการณ์ได้ดีกว่าแบบสอบมาตรฐาน อย่างไรก็ตามแบบสอบทั้ง 2 แบบต่างก็ช่วยเสริมการวัดผลซึ่งกันและกันอยู่แล้ว และจากการวิจัยครั้งนี้ ปรากฏว่าแบบสอบทั้ง 2 แบบ มีความสัมพันธ์กันในทางบวกในระดับที่สูงพอสมควร ดังนั้นเมื่อครูไม่ได้ถูกจำกัดให้ใช้วิธีการวัดผลโดยใช้แบบสอบที่ครูสร้างขึ้นเท่านั้น ครูก็จะสามารถนำวิธีการวัดผลทั้ง 2 แบบ มาใช้รวมกันได้ในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ซึ่งคงจะทำให้การวัดผลในโรงเรียนมีประสิทธิภาพดีขึ้นอย่างแน่นอน

5. จากการอภิปรายผลในข้อ 2 และข้อ 4 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนที่ได้จากการสอบแบบสอบที่ครูสร้าง กับคะแนนที่ได้จากการสอบแบบสอบผลสัมฤทธิ์มาตรฐาน มีค่าสูงกว่า ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนที่ได้จากการประเมินค่าของครูฯ กับคะแนนที่ได้จากการสอบแบบสอบผลสัมฤทธิ์มาตรฐาน แสดงว่า คะแนนที่ได้จากการสอบแบบสอบที่ครูสร้างมีความใกล้เคียงกับคะแนนที่ได้จากการสอบแบบสอบผลสัมฤทธิ์มาตรฐาน ซึ่งเมื่อสังเกตความแปรปรวนของข้อมูลคิมในภาคผนวก ก็พบว่าความแตกต่างระหว่างคะแนนที่ได้จากการสอบแบบสอบผลสัมฤทธิ์ที่ครูสร้างกับคะแนนที่ได้จากการสอบแบบสอบผลสัมฤทธิ์มาตรฐานของนักเรียนส่วนใหญ่ของกลุ่มตัวอย่าง มีช่วงคะแนนที่แตกต่างกันน้อยกว่าเมื่อเทียบกับความแตกต่างระหว่างคะแนนที่ได้จากการประเมินค่าของครูฯ กับคะแนนที่ได้จากการสอบแบบสอบผลสัมฤทธิ์มาตรฐาน ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่า วิธีการวัดผลโดยใช้แบบสอบที่ครูสร้างกับการใช้แบบสอบมาตรฐานจะ

ให้ผลการวัดที่สอดคล้องกันมากกว่า

6. เมื่อพิจารณาถึงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เฉพาะส่วน ผลปรากฏว่า ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนที่ได้จากการสอบแบบสอบผลสัมฤทธิ์ที่ครูสร้างกับคะแนนที่ได้จากการสอบแบบสอบผลสัมฤทธิ์มาตรฐาน เมื่อได้ขจัดอิทธิพลของคะแนนที่ได้จากการประเมินค่าของครูฯ โดยให้เป็นค่าคงที่ มีค่าสูงกว่า เมื่อเทียบกับความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนที่ได้จากการประเมินค่าของครูฯ กับคะแนนที่ได้จากการสอบแบบสอบผลสัมฤทธิ์มาตรฐาน เมื่อได้ขจัดอิทธิพลของคะแนนที่ได้จากการสอบแบบสอบผลสัมฤทธิ์ที่ครูสร้าง โดยให้เป็นค่าคงที่ แสดงว่าอิทธิพลของคะแนนที่ได้จากการสอบแบบสอบผลสัมฤทธิ์ที่ครูสร้าง มีผลกระทบต่อความสัมพันธ์ในทางตรงระหว่างคะแนนที่ได้จากการประเมินค่าของครูฯ กับคะแนนที่ได้จากการสอบแบบสอบผลสัมฤทธิ์มาตรฐานมากกว่า เมื่อเทียบกับอิทธิพลของคะแนนที่ได้จากการประเมินค่าของครูฯ ที่มีผลกระทบต่อความสัมพันธ์ในทางตรงระหว่างคะแนนที่ได้จากการสอบแบบสอบผลสัมฤทธิ์ที่ครูสร้างกับคะแนนที่ได้จากการสอบแบบสอบผลสัมฤทธิ์มาตรฐาน ดังนั้นในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เมื่อให้คะแนนจากแบบสอบมาตรฐาน เป็นเกณฑ์นั้น คะแนนที่ได้จากการสอบแบบสอบผลสัมฤทธิ์ที่ครูสร้าง ย่อมมีส่วนร่วมในการทำนายผลได้สูงกว่าคะแนนที่ได้จากการประเมินค่าของครูฯ อย่างแน่นอน

7. เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่าง คะแนนที่ได้จากการประเมินค่าของครูฯ คะแนนที่ได้จากการสอบแบบสอบผลสัมฤทธิ์ที่ครูสร้าง กับคะแนนที่ได้จากการสอบแบบสอบผลสัมฤทธิ์มาตรฐาน พบว่า มีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ .7134 และมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 4 แสดงว่าคะแนนที่ได้จากการประเมินค่าของครูฯ และคะแนนที่ได้จากการสอบแบบสอบผลสัมฤทธิ์ที่ครูสร้าง ต่างก็มีส่วนร่วมในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เมื่อให้คะแนนจากแบบสอบมาตรฐาน เป็นเกณฑ์ นอกจากนี้ยังพบว่า ความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เมื่อให้คะแนนจากแบบสอบมาตรฐาน เป็นเกณฑ์ สามารถอธิบายได้ด้วยความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากแบบสอบที่ครูสร้างรวมกับความแปรปรวนของคะแนนที่ได้จากการประเมินค่าของครูฯ ประมาณร้อยละ 50.89 ทั้งนี้ลำพังคะแนนที่ได้จากการสอบแบบสอบที่ครูสร้าง สามารถทำนายผลได้ร้อยละ 48.91 แต่เมื่อเพิ่มคะแนนที่ได้จากการประเมินค่าของครูฯ มาร่วมทำนายผล ปรากฏว่า สามารถทำนายผลได้สูงขึ้นจากเดิม

ร้อยละ 1.97 ซึ่งค่าที่เพิ่มขึ้นนี้ เป็นการเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่า คะแนนที่ได้จากการประเมินค่าของครูฯ สามารถนำมาใช้เป็นตัวช่วยเสริมการทำนายผลให้ประสิทธิภาพที่ยั่งยืนได้ โดยเฉพาะเมื่อนำมาใช้ทำนายร่วมกับคะแนนที่ได้จากการสอบแบบสอบที่ครูสร้าง

8. จากการวิจัยนี้ ตัวทำนายที่ดีที่สุดในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เมื่อให้คะแนนที่ได้จากการสอบแบบสอบมาตรฐาน เป็น เกณฑ์ คือคะแนนที่ได้จากการสอบแบบสอบที่ครูสร้าง รองลงมาคือ คะแนนที่ได้จากการประเมินค่าของครูฯ ซึ่งตัวทำนายทั้ง 2 ต่างก็มีส่วนร่วมในการทำนายผลอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ตรงตามสมมติฐานที่ทั้งไว้ในข้อ 5 ซึ่งผลสรุปนี้นอกจากจะพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันแล้ว ยังสามารถพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) และคะแนนดิบ (b) จากสมการต่อไปนี้

$$Z = .5891Z_2 + .2531Z_1$$

$$Y = 1.5191 + .6808X_2 + .3438X_1$$

จะเห็นว่า ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยให้ค่าที่แตกต่างกันในแต่ละตัวแปรอย่างเห็นชัด ดังนั้นถ้าจะแสดงสมการทำนายและนำผลไปใช้จากการวิจัยนี้ จะใช้สมการทำนายรูปคะแนนมาตรฐานหรือคะแนนดิบตั้งสมการข้างต้นได้

ข้อเสนอแนะที่จะได้จากการวิจัย

1. จากผลการวิจัยปรากฏว่า ในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เมื่อให้คะแนนที่ได้จากการสอบแบบสอบผลสัมฤทธิ์มาตรฐาน เป็น เกณฑ์นั้น สามารถทำนายผลได้จากคะแนนที่ได้จากการสอบแบบสอบผลสัมฤทธิ์ที่ครูสร้างกับคะแนนที่ได้จากการประเมินค่าของครูฯ ในองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลการเรียน ดังนั้นผู้วิจัยจึงใคร่จะเสนอแนะให้ครูในโรงเรียนต่าง ๆ ใ้ทดลองนำวิธีการวัดผลทั้ง 2 แบบ มาใช้ร่วมกันในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ทั้งนี้เพราะการวัดผลโดยการประเมินค่าของครูฯ นั้น เป็นการวัดผลทางคุณพฤติกรรมของนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับผลการเรียน ส่วนการ

วัดผล โดยให้แบบสอบที่ครูสร้างขึ้นก็เป็นการวัดผลทางค่านี้อาหาวิชาความรู้ที่ครูสอน
 ดังนั้นในการตัดสินผลการเรียนถ้าใช้การวัดผลทั้งทางค่านี้อาหาวิชาความรู้ที่ครูสอน
 วิชาความรู้ที่สอนร่วมกัน ก็จะทำให้การตัดสินผลการเรียนของนักเรียนมีความยุติธรรม
 และมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

2. สำหรับแบบรายการประเมินค่าที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในการวิจัยครั้งนี้ เป็น
 แบบรายการที่ประกอบไปด้วยตัวแปรที่ให้ครูประเมินค่าจำนวน 8 ตัวแปร ซึ่งครูใน
 โรงเรียนต่าง ๆ สามารถจะนำไปใช้เป็นแบบอย่างในการวัดผล โดยวิธีการประเมินค่า
 ได้ หรือจะดัดแปลงหรือปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมกับสภาพการณ์การเรียนการสอนของ
 แต่ละโรงเรียนได้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ในแบบรายการประเมินค่าที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสำหรับใช้ เป็น เครื่องมือ
 ในการวัดผล โดยวิธีการประเมินค่าของครูนั้น เป็นแบบรายการที่ประกอบขึ้นด้วยตัวแปร
 ที่ค่าความมีอิทธิพลต่อผลการเรียนเพียง 8 ตัวเท่านั้น ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไป
 ผู้วิจัยควรเสนอแนะให้เลือกศึกษาตัวแปรให้มากขึ้น หรือศึกษาตัวแปรแต่ละตัวให้ละเอียด
 ยิ่งขึ้น ทั้งนี้ เพื่อให้แบบรายการประเมินค่านั้นมีขอบครอบงายลงและเหมาะที่จะนำไป
 ใช้กับนักเรียนในโรงเรียนต่าง ๆ ต่อไป

2. เพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อการวัดผลทางการศึกษาอย่างกว้างขวาง น่าจะ
 ทำการวิจัยในเรื่องนี้กับกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในกลุ่มโรงเรียนกลุ่มอื่น ๆ ด้วย และควรจะ
 ศึกษาถึงการวัดผล โดยวิธีการประเมินค่าของครูกับสาขาวิชาอื่น ๆ ทั้งนี้ เพื่อให้สามารถ
 นำวิธีการวัดผล โดยการประเมินค่าของครูมาใช้เป็นวิธีหนึ่งในการวัดผลทางการศึกษาได้
 อย่างสมบูรณ์ยิ่งขึ้น